

SZEF
URZĘDU DO SPRAW KOMBATANTÓW
I OSÓB REPRESJONOWANYCH

Warszawa, dnia 19 grudnia 2018 r.

BD1-K0752-0511-12-1/18

Szanowny Panie,

W związku z Pana petycją, skierowaną do Szefa UdSKiOR, w sprawie zmiany przepisów ustawy z dnia 31 maja 1996 r. *o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i ZSRR* oraz ustawy z dnia 20 marca 2015 r. *o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych*, uprzejmie informuję, że zawarte w niej postulaty nie mogą zostać zrealizowane.

Postulat nowelizacji ustawy z dnia 31 maja 1996 r. *o świadczeniu pieniężnym...* był przedmiotem tożsamej w treści Pana petycji z dnia 23 sierpnia 2018 r., na którą uzyskał Pan odpowiedź w dniu 21 listopada 2018 r.

Z kolei w przypadku nowelizacji ustawy *o działaczach opozycji...*, postuluje Pan, by każda forma represji wskazana w tej ustawie i uprawniająca do uzyskania świadczenia pieniężnego była jednocześnie podstawą do wystąpienia z powództwem do sądu o przyznanie odszkodowania i zadośćuczynienia. Realizacja tego postulatu w Pana opinii byłaby realizacją konstytucyjnej zasady sprawiedliwości społecznej.

Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych musi jednak brać pod uwagę okoliczność, na którą stale zwracają uwagę środowiska kombatantów walczących o niepodległość w latach 1939 – 1956 (a więc beneficjentów ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. *o kombatantach*

oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego), by uprawnienia kombatantów nie były mniejsze niż działaczy opozycji antykomunistycznej. Była to ważna wskazówka dla Urzędu i parlamentarzystów w toku prac nad ustawą o działaczach..., której ostateczny kształt respektuje postulat środowiska kombatantów.

Realizacja Pańskiej petycji oznaczałaby jednak, że środowisko represjonowanych działaczy opozycji uzyskałoby szersze uprawnienia niż środowisko represjonowanych kombatantów. W obecnym stanie prawnym, mocą ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego, zarówno kombatanci, jak i działacze opozycji, mają prawo do odszkodowania i zadośćuczynienia za – najogólniej rzecz ujmując – pozbawienie wolności (czyli różne formy aresztowania, uwięzienia czy internowania). Pana petycja zmierza do tego, by działacze opozycji antykomunistycznej uzyskali prawo do odszkodowań również za inne represje wyrządzone im przez państwo komunistyczne, którego to prawa nie mieliby kombatanci. Oznacza to, że w ramach weteranów walk o niepodległość (który to zbiór stanowią kombatanci i działacze opozycji) doszłoby do nierównego traktowania osób walczących o niepodległość poprzez prawną dyskryminację środowiska represjonowanych kombatantów. Urząd, by do tego nie dopuścić, nie może zatem uznać rozwiązań proponowanych w Pana petycji za godne poparcia.

Łezę nperny orecuulm

Zup. SZEFA URZĘDU
do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych
Aleksandra Trzybińska
Aleksandra Trzybińska
główny specjalista
Wydział Prawny